

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216204079
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8216204079.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: Q. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XX, XXX XX J., právne zastúpenej advokátom: JUDr. Viera Muliková, so sídlom Stöcklova 21, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Konanie o určenie neplatnosti zmluvy v časti dohodnutých úrokov vo výške 70,02% p.a. pre ich rozpor s dobrými mravmi zastavuje.

II. Konanie o určenie, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300066454 zo dňa 29.11.2013 je bezúročný a bez poplatkov zastavuje.

III. Rozhodcovská zmluva č. 8300066454 uzavretá dňa 29.11.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je naplatená.

IV. Poplatok dojednaný v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300066454 zo dňa 29.11.2013 v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako "úver/revolving") a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 € a b) a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 € v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 711,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,95 Eur od 21.08.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

VII. Žalobkyni priznáva voči žalovanému 20% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 01.08.2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému ochrany práv spotrebiteľa vyplývajúcej jej zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300066454 uzavretej 29.11.2013 medzi ňou ako dlžníkom (spotrebiteľom) a žalovaným ako veriteľom (dodávateľom, ďalej len „úverová zmluva“) a to konkrétne sa určovacou žalobou s preukázaním svojho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v zmysle § 3 ods. 3 a 5 zákona 250/2007 Z.z. zákona o ochrane spotrebiteľov domáhala (i) určenia, že v časti dohodnutých úrokov vo výške 70,02 % pre rozpor s dobrými mravmi je úverová zmluva neplatná, ďalej (ii) určenia, že rozhodcovská zmluva č. 8300066454 uzavretá 29.11.2013 medzi žalovaným a žalobkyňou je neplatná, ďalej (iii) určenia, že poplatok dojednaný v úverovej zmluve zo dňa 29.11.2013 za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti splátok úveru, je neplatný, (iv) ďalej určenia, že úver z úverovej zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a napokon aj (v) aby bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 711,95 Eur a taktiež, aby žalovaný nahradil žalobkyni trovy konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že na základe označenej úverovej zmluvy mal byť žalovaným poskytnutý žalobkyni bezúčelový úver vo výške 1 170,- Eur, ktorú sumu sa zaviazala žalobkyňa vrátiť v 42-och mesačných splátkach po 62,69 Eur, pri dojednanej RPMN vo výške 69,64 %, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,02 % tak, že celková čiastka, ktorú mala z úverovej zmluvy žalobkyňa zaplatiť, predstavovala sumu 2 632,98 Eur. Podľa čl. 7 úverovej zmluvy sa ohľadne ďalších dojednaní zmluvné strany odvolali na tzv. „Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“ uvedené na zadnej strane úverovej zmluvy. Podľa žalobkyne úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti a preto ju treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov s tým, že uviedla, že v danom prípade sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú. Podľa žalobkyne táto úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 odsek 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), t.j. neobsahuje rozpis jednotlivých splátok úveru na sumu istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom rozsahu sa bude splátka pripisovať na jednotlivé tieto položky. Taktiež žalobkyňa v žalobe uviedla, že dojednaný úrok vo výške 70,02 % je v rozpore s dobrými mravmi a preto dojednanie tohto úroku považuje za neplatné dojednanie, pričom v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo/26/2011, v zmysle ktorého bolo judikované, že v rozpore s dobrými mravmi je dojednanie takého úroku, ktorého výška výrazne presahuje úrokovú mieru v dobe jeho dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, ktoré uplatňujú banky pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek v rozhodnom čase. Súčasne žalobkyňa v nadväznosti na uvedené poukázala, že v zmysle údajov zverejnených Národnou bankou Slovenskej republiky v mesiaci november 2013 bol pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov priemerný úrok vo výške 11,27 % ročne, takže v úverovej zmluve dojednaná úroková sadzba predstavuje viac ako šesťnásobok priemerných úrokov požadovaných bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co/151/2013 z 25.09.2013, podľa ktorého vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa síce dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako 100 % proti priemeru úrokových sadzieb bánk. Vzhľadom na uvedené považuje žalobkyňa dojednanie tohto úroku v úverovej zmluve za neplatné dojednanie a za prípad úžery z dôvodu ktorého je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka potrebné úverovú zmluvu považovať za neplatnú. Žalobkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že úverová zmluva bola formulárovým typom zmluvy, t.j. vopred pripravenou zmluvou na predtlačenej formulári, do obsahu ktorého žalobkyňa nemala možnosť zasahovať a preto ani nemala vedomosť o tom, že súčasťou tejto úverovej zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, za ktorú službu sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť veriteľovi (žalovanému) poplatok v sume 168,17 Eur, ako aj v možnosti služby odkladu splatnosti splátok revolvingu, za ktorú sa zaviazala zaplatiť žalovanému poplatok v sume 87,36 Eur v prípade ak bude žalobkyni revolving poskytnutý. Žalobkyňa poukázala na to, že pracovník žalovaného ju o tom, že podpisuje takúto dohodu nepoučil, čo je v rozpore s § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne poukázala na to, že aj napriek tomu, že v zmysle úverovej zmluvy jej mal byť poskytnutý úver vo výške 1 170,- Eur, reálne jej bola vyplatená iba suma 1 001,83 Eur, čo je suma, ktorá je výslednou sumou potom, ako bola od celkovej sumy úveru 1 170,- Eur odpočítaná suma poplatku za službu vo výške 168,17 Eur, pričom suma tohto poplatku predstavuje až 14,37% z úveru, čo je absolútne neprimerané k službe, ktorá dokonca bola len možnosťou odkladu splátok a ktorú službu nakoniec žalobkyňa ani nevyužila. Žalobkyňa tak uzavrela, že aj keď žalovanému zaplatila poplatok za službu v čase, kedy žiadnu službu nevyužila, ani o nej nevedela, čím zo strany žalovaného malo

dôjsť k získaniu prospechu skôr, ako mohol službu vôbec poskytnúť. V súvislosti s tým tiež poukázala, že v čase podpisovania úverovej zmluvy bola invalidnou dôchodkyňou a aj napriek tomu, že by v tom dôsledku u nej len veľmi ťažko nastali predpoklady uplatnenia tejto dohody a to jej práceneschopnosť v prípade skončenia pracovného pomeru, jej pracovník žalovaného predložil túto dohodu k podpisu bez jej vedomia. Žalobkyňa teda takéto dojednanie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a na ktorú by v prípade jej vedomosti a vzhľadom na celkovú jej sociálnu vtedajšiu situáciu, by na jej uzavretie nebola pristúpila. Vzhľadom na uvedené tak má žalobkyňa za to, že žalovanému plnila na základe neplatného právneho úkonu a na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože ku dňu podania žaloby, žalobkyňa mala na poskytnutý úver, ktorý jej mal byť poskytnutý v sume 1 170,- Eur, no reálne jej bol poskytnutý iba vo výške 1 001,83 Eur, teda ku dňu podania žaloby zaplatila na tento úver celkovo sumu 1 713,78 Eur, teda vzhľadom na to, že úver je podľa žalobkyne potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa má za to, že preplatila sumu úveru o 711,95 Eur, pretože žalobkyňa mala reálne vrátiť iba sumu 1 001,83 Eur s prihliadnutím na poníženie sumy úveru o sumu 168,17 Eur ako platbu za poskytnutie služby, ktorú reálne nevyužila. Pokiaľ ide o začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie si nároku z bezdôvodného obohatenia, túto žalobkyňa počíta od 01.04.2015, kedy mala byť podľa dohodnutého splátkového kalendára (prvá splátka mala byť splatnou 01.01.2014) splatená posledná zo splátok vo výške 62,69 Eur z poskytnutej sumy 1 001,83 Eur, pretože od tohto dátumu, kedy si žalobkyňa aj napriek uvedeným neplatným zmluvným dojednaniám naďalej plnila svoju povinnosť voči žalovanému, nastalo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, takže začala plynúť objektívna trojročná premlčacia lehota. Podľa žalobkyne sa žalovaný taktiež bezdôvodne obohatil aj o sumu poplatku 168,17 Eur, za službu, ktorú žalovaná nežiadala ani nevyužila, pričom ohľadne tejto sumy začala plynúť objektívna premlčacia lehota od 02.12.2013, kedy došlo k pripísaniu poníženej sumy úveru na účet žalobkyne. Plynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty odvíja žalobkyňa od júna 2016, kedy sa z rozhodnutia Centra právnej pomoci, na ktoré sa obrátila so žiadosťou o poskytnutie jej ochrany práv spotrebiteľa, dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor obohatil. Napokon žalobkyňa tiež podočkla, že spolu s úverovou zmluvou podpísala 29.11.2013 so žalovaným aj rozhodcovskú zmluvu, ktorú takisto je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Žalobkyňa žiada preskúmať aj prijateľnosť dojednania tejto rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, ktorú takisto považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože ju nemožno mať za individuálne dojednanú, keďže bola veriteľom vopred pripravená a jej podpisom bolo podmienené poskytnutie finančných prostriedkov z úveru. Pričom žalobkyňa poukazuje, že aj napriek skutočnosti, že v rozhodcovskej zmluve je uvedené, že je samostatnou rozhodcovskou zmluvou, ide v skutočnosti o zmluvné dojednanie, ktoré tvorí súčasť úverovej zmluvy, majúcej formulárový charakter a ktorú bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená podpísať, ak mala záujem o úver a jej obsah nemohla ovplyvniť. Takýmto dojednaním rozhodcovskej zmluvy sa žalovaný v podstate snažil rafinovaným spôsobom ju vyňať spod možnosti súdnej kontroly ohľadne neprijateľných zmluvných dojednaní.

3. Prílohou žaloby boli: žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru z 28.11.2013; oznámenie žalovaného o schválení úveru z 29.11.2013; výpis z bankového účtu žalobkyne za obdobie od 30.11.2013 do 30.12.2013; tabuľky priemerných úrokových sadzieb za úvery poskytnuté v eurách; príkazy na úhradu dané žalobkyňou v prospech účtu žalovaného na splatenie úveru a rozhodcovská zmluva z 29.11.2013.

4. Žaloba s jej prílohami bola žalovanému doručená na vyjadrenie 19.08.2016, pričom žalovaný sa vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 02.09.2016, v ktorom v prvom rade uviedol, že namieta na strane žalobkyne nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatností dojednaní v úverovej zmluve, z titulu neplatnosti ktorých sa žalobkyňa domáha vydania jej bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s tým uvádza, že bezdôvodné obohatenie je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom a podľa žalovaného je potrebné ho posudzovať podľa § 451 a násl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný uvádza, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo na jeho strane na úkor žalobkyne, ale práve naopak na strane žalobkyne, ktorá nesplatila príslušenstvo jej poskytnutého úveru ktorý jej bol reálne žalovaným poskytnutý za podmienok dojednaných v úverovej zmluve, t.j. s jej povinnosťou splatiť aj príslušenstvo týchto finančných prostriedkov, na ktorých sa zmluvne dojednali. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že v zmluve o úvere nie je rozpísaná splátka úveru na splátku istiny, úrokov, prípadne iného jej príslušenstva, žalovaný uvádza, že túto požiadavku v čase uzavretia úverovej zmluvy účinný zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval a táto požiadavka podľa žalovaného by mala reálne opodstatnenie iba vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhradili v rôznych termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod., čo však v prípade dojednania, že sa istina,

ako aj príslušenstvo uhrádzajú jednou splátkou, pričom ak splátka nepostačuje aj na istinu, aj na úrok, tak vždy sa v prvom rade započíta na istinu a až potom na úrok, tak táto požiadavka podľa žalovaného stráca na význame, pričom uvádza, že dotknutá úverová zmluva obsahuje riadne určenie výšky splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že ročná úroková sadzba uvedená v úverovej zmluve vo výške 70,02% je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný uvádza, že väčšiu výpovednú hodnotu pre posúdenie zákonnosti výšky odplaty za úver ako ročná úroková sadzba, má údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), pretože vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Poukazuje, že v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka bola odplata, za žalobkyni poskytnutý úver, odplatom obvyklou na finančnom trhu a túto v podstatnej miere neprevyšovala. Žalovaný poukazuje na to, že ak by aj ročná úroková miera prekročila jej maximálne povolenú výšku, podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je možné vysloviť neplatnosť takejto dojednania, pretože rozpor s dobrými mravmi by sa mohol týkať len časti takejto dohody o úrokoch, nie celej dojednanej výšky úrokov, pretože podľa tohto ustanovenia Obchodného zákonníka ak boli dojednané úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, dlžník je povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Na margo tvrdenia žalobkyne, že dohoda o poskytnutí služby, ktorá spočívala v možnosti odkladu maximálne troch splátok, za dojednanie dohody ktorej musela žalobkyňa zaplatiť odplatu už pri poskytnutí úveru a o ktorú sumu sa celková suma poskytnutého úveru krátila, je neplatnou, pretože podľa žalobkyne táto dohoda nie je individuálne dojednaná a bola uvedená vo formulárovom type zmluvy bez jej možnosti túto reálne odmietnuť, príp. prispieť k pozmeneniu jej obsahu, žalovaný uvádza, že táto dohoda je individuálne uzavretá a nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, pričom na uvedenom podľa žalovaného nič nemení ani to, že sa tieto dojednania nachádzajú na jednom tlačive. Ďalej uvádza, že pod pojmom „individuálne“ dojednaný treba mať za to, že ide nie iba o také dojednanie, ktoré nie je súčasťou formulárového typu zmluvy, ale za individuálne dojednanie sa považuje aj také dojednanie, kde má spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť, že toto dojednanie nebude súčasťou úverovej zmluvy, teda žalovaný tvrdí oddelenosť dohody o poskytnutí služby od úverovej zmluvy o čom má svedčať aj to, že dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná, takže dlžník podpísaním úverovej zmluvy automaticky nepodpisuje aj túto dohodu o poskytnutí služby, ktorá je aj graficky rozlíšená od ostatného obsahu úverovej zmluvy. Žalovaný taktiež zdôrazňuje, že v súlade s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa do výpočtu celkových nákladov nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku na získanie úveru, nebola odplata dojednaná za takúto službu zahrnutá do celkových nákladov úveru. Vo vzťahu k žalobkyňou uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný vzniesol námietku premlčania tohto s tým, že poukázal, že žalobkyňa odvádza subjektívnu dvojiročnú premlčaciu lehotu od neurčitého dátumu, kedy sa mala dozvedieť, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. V danom prípade sa subjektívna premlčacia lehota počíta od nekonkrétneho, nepreukázaného a svojvoľne stanoveného dátumu, iba na základe tvrdenia žalobkyne o zistení skutočnosti na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný zdôrazňuje, že v danom prípade žalobkyňa nepreukázala jeho zámer obohatiť sa na jej úkor. Napokon žalovaný popiera námietku žalobkyne o neplatnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, pretože uvádza, že ide o individuálne dojednanie, keďže ako už bol uviedol, individuálnym dojednaním nie je len také dojednanie, ktorého obsah má možnosť spotrebiteľ ovplyvniť, ale individuálnym dojednaním je aj také dojednanie, ktoré je síce vopred naformulované, ale spotrebiteľ sa môže o tomto dojednaní rozhodnúť, že nebude tvoriť súčasť jeho zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom v danom prípade žalovaný poukazuje na to, že v dohode o rozhodcovskej zmluve bola naformulovaná možnosť pre spotrebiteľa odstúpiť od takejto dohody, spotrebiteľ mal reálnu možnosť neprijatť takéto dojednanie a na druhej strane poukazuje na to, že táto dohoda obsahuje vyjadrenie žalovaného, že takéto dohoda nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť kedykoľvek zrušiť túto rozhodcovskú zmluvu, o čom mala byť informovaná a to bez vplyvu na trvanie úverovej zmluvy. Na základe uvedeného sa žalovaný domáha, aby súd žalobu žalobkyne zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania. Súčasťou vyjadrenia boli opäť: žiadosť žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru z 28.11.2013; rozhodcovská zmluva z 29.11.2013; ako aj prehľad platieb a úhrad avšak na meno cit.: „U.. B.“.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 29.09.2016 žalobkyňa zaujala stanovisko k vyjadreniu žalovaného, pričom uviedla, že nie je pravdou, že by nemala preukázaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti úverovej zmluvy. Uviedla, že tento naliehavý právny záujem je daný už len jej postavením v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako spotrebiteľky, ktorá má záujem vyriešiť otázku platnosti, resp. neplatnosti dojednaní v úverovej zmluve, aby zistila, k akému plneniu voči žalovanému

je zaviazaná a teda, či má plniť aj nad rámec reálne jej poskytnutých finančných prostriedkov, pretože v prípade, že by nedošlo k vyriešeniu otázky, týkajúcej sa neplatnosti jednotlivých zmluvných dojednaní, mohol by sa žalovaný od nej kedykoľvek domáhať, aby mu zaplatila nielen jej reálne poskytnuté finančné prostriedky, ale aj odplatu za toto poskytnutie aj napriek tomu, že mu táto nepatrila. Taktiež uviedla, že jej naliehavý právny záujem ako spotrebiteľa vyplýva priamo z § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že v čase uzavretia úverovej zmluvy nemusela táto obsahovať náležitosť spočívajúcu v povinnosti žalovaného ako dodávateľa rozpísať jednotlivé mesačné splátky na sumu istiny, úrokov, prípadne iných poplatkov. Uviedla, že rozpísanie každej mesačnej splátky na tieto položky má význam pre spotrebiteľa, pretože podľa tohto rozpisu môže spotrebiteľ posúdiť ekonomickosť jemu poskytnutého úveru a posúdiť, či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný a výhodný. Ďalej, pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu, žalobkyňa naďalej zotrvala na tvrdení, že úroková sadzba, v danom prípade vo výške 70,02% ročne je v rozpore s dobrými mravmi a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže bola aj v rozpore s priemernou výšou úrokovej sadzby v danom období pre daný typ úverov poskytovaných bankami. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa poukázala, že v úverovej zmluve dohodnutá RPMN vo výške 69,64%, ktorá RPMN má vyjadrovať celkové náklady na úver, tak táto RPMN je nižšia ako ročná úroková sadzba. Z uvedeného je podľa žalobkyne nepochybne zrejmé, že výška RPMN uvedená v úverovej zmluve taktiež nezodpovedá realite, keďže by mala zahŕňať v sebe aj úroky a v skutočnosti táto RPMN je vyššia ako ročná úroková sadzba. RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou ich časťou, takže RPMN musí byť teda logicky vyššia, ako je úroková sadzba. Pokiaľ ide o, podľa žalobkyne, neprijateľné dojednanie dohody o poskytnutí služby a poplatku za túto službu, žalobkyňa v tomto zotrvala na svojich dôvodoch, uvedených v žalobe. Žalobkyňa označila za nepravdivé tvrdenia žalovaného, že rozhodcovská zmluva bola individuálne uzavretá. Podľa žalobkyne táto individuálne uzavretá nebola, návrh na jej uzavretie nebol predložený žalobkyňou, ale samotným žalovaným a takisto podľa žalobkyne nie je pravda, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienené poskytnutím úveru, pretože žalobkyňa uviedla, že práve naopak, žalovaný podmienil poskytnutie úveru žalobkyňi práve podpisom rozhodcovskej zmluvy. Podľa žalobkyne žalovaný opomína dôležitý fakt a to, že uzavretú zmluvu možno považovať za individuálne dojednanú vtedy, ak iniciatíva na jej uzavretie vyjde zo strany spotrebiteľa a nie dodávateľa. Ak dodávateľ predložil žalobkyňi takúto zmluvu ako spotrebiteľke, nemožno hovoriť o individuálne uzavretej zmluve. Podľa žalobkyne zo súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv nie je možné vylúčiť rozhodcovskú zmluvu iba z toho dôvodu, že je na oddelenom tlačive od úverovej zmluvy. Podľa žalobkyne podstatou individuálne nevyjednanej rozhodcovskej zmluvy je to, že bola dodávateľom teda žalovaným vopred naformulovaná, pripravená bez možnosti zasahovať do jej obsahu zo strany spotrebiteľa. V tejto súvislosti žalobkyňa označila prehlásenia uvedené v rozhodcovskej zmluve a to prehlásenie žalovaného, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, ako aj prehlásenie spotrebiteľa o tom, že má možnosť neuzavrieť túto rozhodcovskú zmluvu, tieto vyhlásenia považuje iba za formálne. Existencia uvedených prehlásení podľa žalobkyne nemôže byť dôkazom toho, že zmluva bola individuálne dojednaná, pretože tieto vyhlásenia boli nevýrazne zakomponované do ostatného textu tejto zmluvy.

6. Podaním doručeným okresnému súdu 22.11.2016 žalovaný zaujal stanovisko k vyjadreniu žalobkyne, pričom uviedol, že zotráva na svojich vyjadreniach, ktoré uviedol vo vyjadrení k žalobe s tým, že trvá na tom, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení a svoje tvrdenia zakladá žalobkyňa podľa žalovaného iba na všeobecne definovaných predpokladoch, ktoré nemajú oporu v žiadnom právnom predpise. Takisto žalovaný zotráva na tom, že nie je pravdou, že úverová zmluva by mala obligatórne obsahovať ako jednu zo zákonných náležitostí rozpis splátky na rozpis istiny, úroku a ostatného príslušenstva. Žalovaný takisto uviedol, že trvá na tom, že ročná úroková miera pre danú úverovú zmluvu nie je v rozpore s dobrými mravmi, pričom vytýka žalobkyňi, že pri určení priemernej výšky ročnej úrokovej miery stotožňuje pojem finančný trh iba s bankovým sektorom, pričom súčasťou finančného trhu je aj nebankový sektor poskytujúci úvery, pričom úrokové sadzby medzi obidvoma sektormi sa môžu výrazne líšiť. Takisto žalovaný popiera tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN a uvádza, že nie je pravdou, že RPMN by nemohla byť nižšia ako výška ročnej úrokovej sadzby. Žalovaný takisto označuje za nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Podľa žalovaného to, že návrh tejto zmluvy pripravil dodávateľ nie je zakázané žiadnym právnym predpisom a táto skutočnosť sama osebe nespôsobuje neplatnosť tohto dojednania. V opačnom prípade by za neprijateľnú bola považovaná každá zmluvná podmienka, ktorá by bola pripravená dodávateľom. Poukazuje na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy riadne poučená, že nemusí byť uzavretá a bola takisto poučená, že môže od

tejto zmluvy odstúpiť, prípadne, že môže napadnúť rozhodcovský rozsudok a požadovať jeho zrušenie. Žalobkyňa tak podľa žalovaného mala dostať dostatočné informácie v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy pre to, aby sa rozhodla, či pristúpi k jej uzavretiu alebo nie. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa má s ním už uzavreté ďalšie iné štyri úverové zmluvy, ktoré boli uzavreté pred uzavretím úverovej zmluvy, ktorá je predmetom prieskumu, takže poukazuje na to, že žalobkyňa by opakovane neuzatvárala so žalovaným nič, s čím by nesúhlasila. Žalovaný stále trvá na tom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná na osobitnom tlačíve, pričom žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť jej vznik, keďže táto zmluva nepredstavovala podmienku poskytnutia úveru a takisto mohla ovplyvniť aj jej zánik, pretože mohla od tejto zmluvy odstúpiť. Podľa žalovaného ľahostajnosť spotrebiteľa (žalobkyne) vo vzťahu k obsahu svojich práv a povinností obsiahnutých v tejto zmluve nemôže sama osebe spôsobiť neplatnosť tohto právneho úkonu, pretože žalobkyňa mala postavenie priemerného spotrebiteľa, t.j. osoby, ktorá je v primeranom rozsahu rozhladená, informovaná a obozretná, takže ju nebol možné postaviť do roly subjektu, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony a nevie posúdiť dôsledky svojho konania. Podaním doručeným okresnému súdu 05.12.2016 žalovaný zaslal okresnému súdu vzorec pre výpočet RPMN pre úverovú zmluvu uzavretú so žalobkyňou.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 08.03.2017 sa žalobkyňa vyjadrila k námietke miestnej nepríslušnosti vo veci konajúceho súdu, ktorú vzniesol žalovaný a to vo vzťahu k nároku pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v tomto smere uviedla, že podanou žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré je vyjadrené sumou 711,95 Eur, o ktorú sumu žalobkyňa preplatila jej poskytnutý úver, teda sa jedná o rozdiel medzi jej reálne poskytnutým úverom v sume 1 001,83 Eur a sumou 1 713,78 Eur, ktorú v prospech úverového účtu žalobkyňa už zaplatila, pretože podľa žalobkyne túto sumu plnila žalovanému na základe úverovej zmluvy aj napriek tomu, že túto povinnosť nemala, pretože úverová zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a preto je potrebné ju považovať za bezpoplatkovú a bezúročnú. Na základe toho žalobkyňa odôvodňuje, že túto sumu 711,95 Eur plnila bez právneho dôvodu, resp. pokiaľ ide o platenie úrokov, ktoré považuje za dojednané v rozpore s dobrými mravmi v neprimeranej výške, tak tieto plnila z neplatného právneho úkonu, pretože v zmysle judikatúry, ak bol dojednaný neprimerane vysoký úrok v rozpore s dobrými mravmi, tak takéto dojednanie je neplatné. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa podotkla, že keďže výrok o vydaní bezdôvodného obohatenia je bezprostredne spätý s výrokom o vyslovení neprijateľnosti zmluvných dojednaní, tak tieto nároky nemožno od seba oddeliť a nemožno vylúčiť na samostatné konanie, konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto žalobkyňa naďalej trvá na tom, že sa domáha ochrany svojich práv ako spotrebiteľ a teda v tejto veci je miestne príslušný Okresný súd Bardejov. Poukazuje na § 298 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak súd určí, že niektoré zo zmluvných dojednaní v úverovej zmluve je neplatné, tak na základe toho môže odoprieť poskytnúť dodávateľovi plnenie, resp. môže zaviazat' na základe takejto neplatnej zmluvnej podmienky dodávateľa k povinnosti vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie. Súčasne týmto podaním žalobkyňa navrhla zmenu žalobného petitu a to tak, že okrem pôvodnou žalobou uplatnených nárokov sa žalobkyňa vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 711,95 Eur domáhala aj priznania jej 5% ročného úroku z omeškania z tejto sumy a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému až do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Podaním doručeným 24.03.2017 žalovaný zaujal stanovisko k vyjadreniu žalobkyne s tým, že naďalej trval na miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu vo veci rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia a takisto namieta, že žalobkyňa nekonkretizovala dátum, od ktorého si odvíja plynutie subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia.

9. Podaním doručeným okresnému súdu 21.09.2017 žalobkyňa zobrala žalobu späť a to v časti, v ktorej sa domáhala vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a v časti, v ktorej sa domáhala vyslovenia neplatnosti dohodnutých úrokov vo výške 70,02% pre rozpor s dobrými mravmi. V týchto dvoch výrokoch žiadala konanie zastaviť a to s odôvodnením, že tieto otázky bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ako aj neprijateľnosť dojednaní o úroku, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi bude súd riešiť ako prejudiciálnu otázku pri rozhodovaní o jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podaním z 28.02.2018 žalobkyňa v súvislosti s uvedeným uviedla formuláciu žalobného petitu.

10. Podaním doručeným okresnému súdu 18.10.2017 žalovaný vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby zo strany žalobkyne.

11. Podaním z 28.5.2018 žalobkyňa podala doplnujúce stanovisko k svojmu žalovanému návrhu, pričom uvádza, že o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by mali svedčať viaceré skutočnosti a to, že v úverovej zmluve absentujú viaceré zmluvné náležitosti a to jednak rozpis splátok na výšku istiny, úrokov a iných poplatkov, ďalej neplatné dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov v úverovej zmluve, v úverovej zmluve takisto chýba podľa žalobkyne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a doba trvania úverového vzťahu a takisto chýba výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené trvá na podanej žalobe ohľadne štyroch výrokov a to, aby súd určil rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, aby súd vyhlásil za neplatné dojednanie o poplatku v úverovej zmluve, aby súd priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 711,95 Eur a aby jej priznal 100% nárok na náhradu trov konania.

12. Okresný súd uznesením z 10.10.2019 pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne doručeného 08.03.2017 v nasledujúcom znení:

- súd určuje zmluvu v časti dohodnutých úrokov vo výške 70,02% p.a. pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú.

- súd určuje, že rozhodcovská zmluva č. 8300066454 uzavretá dňa 29.11.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, je neplatná.

- súd určuje, že poplatok dojednaný v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300066454 zo dňa 29.11.2013 v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako "úver/revolving") a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 € a b) a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 € v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

- súd určuje, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300066454 zo dňa 29.11.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

- žalovaný je povinný vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 711,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,95 € odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Na pojednávanie nariadené na 10.10.2019 sa nedostavil žalovaný ani jeho právna zástupkyňa, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 17.09.2019, pričom súhlasili s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne. Na pojednávaní prítomná žalobkyňa uviedla, že v čase, keď si zobrala úver od žalovaného, bola v tiesnivej finančnej situácii, bola na čiastočnom invalidnom dôchodku (aj v súčasnosti je) a opatrovala nemocnú sestru a taktiež potrebovala zabezpečiť syna, ktorý študoval. V tejto situácii jej prišla sms správa s ponukou úveru, na ktorú reagovala a osobne navštívila kanceláriu žalovaného, v ktorej jej zamestnankyňa žalovaného sprostredkovala poskytnutie úveru. Žalobkyňa priniesla so sebou iba výpis o dôchodku a potvrdenie o príjme opatrovateľského príspevku. Zamestnankyňa žalovaného jej nič bližšie ohľadne podpisovaných listín nevysvetlila. Žalobkyňa bola v presvedčení, že podpisuje len úverovú zmluvu, nemala vedomosť, že podpisuje aj rozhodcovskú doložku. Až neskôr sa dozvedela, že úvery poskytované nebankovými subjektmi nie sú celkom v súlade so zákonom, preto navštívila pobočku centra právnej pomoci, kde jej prekontrolovali úverovú zmluvu, pričom až tu sa dozvedela a bolo jej vysvetlené, v čom je podstata rozhodcovskej doložky a že ju podpísala a tiež sa dozvedela, že v podstate mala nárok žiadať o odklad splátok, pretože si za to zaplatila poplatok. O tomto žalobkyňa nemala vedomosť, hoci pri splácaní úveru sa stalo, že v dôsledku nepriaznivej finančnej situácie bola so splátkami v omeškani, avšak akonáhle mala finančné prostriedky splátky splácala.

14. Okresný súd vykonal dokazovanie vyjadreniami sporových strán a nimi priloženými listinnými dôkazmi, tak ako sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí a zistil tento skutkový stav.

15. Zo žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru vyplýva, že žalobkyňa 28.11.2013 žiadala žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1 170,- Eur za nasledujúcich podmienok: - že ho bude splácať v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur s tým, že celkovú čiastku, ktorú bude musieť zaplatiť, t.j. istina spolu s úrokmi z úveru, bude 2 632,98 Eur a to pri priemernej RPMN 45,94%, pri RPMN za úver vo výške

70,02% a pri ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 70,02% a taktiež žalobkyňa požiadala o priznanie revolvingu v sume 616,87 Eur, s tým, že ročná úroková sadzba revolvingu bude 76,21%, takže pri RPMN revolvingu 63,32% bude musieť žalobkyňa za poskytnutý revolving zaplatiť celkovo sumu 1 504,56 Eur.

16. Z oznámenia žalovaného (veriteľa) o schválení úveru žalobkyni vyplýva, že 29.11.2013 jej oznamuje schválenie poskytnutého úveru vo výške 1 170,- Eur, ktorý bude splácať v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur so splatnosťou prvej splátky 01.01.2014 a so splatnosťou poslednej splátky 01.06.2017 s tým, že splátky mali byť splatné vždy k prvému dňu v mesiaci a to pri priemernej hodnote RPMN vo výške 45,94 %, pri RPMN úveru 69,64% a pri ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 70,02 %, s tým, že bola dojednaná aj odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 odsek 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby a to v sume 168,17 Eur, pričom celková čiastka, ktorú bude musieť žalobkyňa zaplatiť (úver + úroky) bude 2 632,98 Eur.

17. Podľa bodu 8.1. Dohody o poskytnutí služby (ďalej aj len „dohoda“), je jej predmetom záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok, službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 Eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody. Podľa bodu 8.4. tejto dohody, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody, pričom veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. a) tejto dohody a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingovej je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi, pričom veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. b), tejto dohody (resp. zníženej výške odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v článku 2 Žiadosti/Zmluvy.

18. Z tabuľky priemerných úrokových sadzieb novo poskytnutých úverov v eurách vyplýva, že priemerná úroková sadzba v období november 2013 pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti s dobou splatnosti od 1 - do 5 rokov bola 11,27%.

19. Z výpisu z bankového účtu žalovanej za obdobie od 30.11.2013 do 30.12.2013 vyplýva, že dňa 02.12.2013 bola na účet žalobkyne pripísaná žalovaným poukázaná suma 1001,83 Eur.

20. Z bankových príkazov na úhradu daných žalobkyňou v prospech účtu žalovaného vyplýva, že v prospech žalovaného žalobkyňa poukázala v mesiaci 02/2013 sumu 63,- Eur; v mesiaci 01/2014 sumu 63,01 Eur, v mesiaci 02/2014 sumu 62,37 Eur, v mesiaci 03/2014 sumu 62,69 Eur, v mesiaci 04/2014 sumu 61,69 Eur, v mesiaci 05/2014 sumu 65,- Eur, v mesiaci 06/2014 sumu 65,- Eur, v mesiaci 07/2014 sumu 60,- Eur, v mesiaci 08/2014 sumu 67,- Eur, v mesiaci 09/2014 sumu 56,50 Eur, v mesiaci 10/2014 sumu 63,- Eur, v mesiaci 11/2014 sumu 60,- Eur, v mesiaci 12/2014 sumu 10,- Eur, v mesiaci 03/2015 sumu 63,- Eur, v mesiaci 04/2015 sumu 63,- Eur, v mesiaci 05/2015 sumu 63,- Eur, v mesiaci 06/2015 sumu 63,- Eur, v mesiaci 07/2015 sumu 62,- Eur, v mesiaci 08/2015 sumu 63,- Eur, v mesiaci 10/2015 sumu 62,- Eur, v mesiaci 11/2016 sumu 64,- Eur, v mesiaci 12/2015 sumu 69,45 Eur a v mesiaci 01/2016 sumu 63,- Eur, z troch pokladničných dokladov vyplýva, že žalobkyňa poukázala v prospech spoločnosti Mgr. Gmitterová (pracovala pre žalovaného) sumu 221,22 Eur (spolu 1 615,93 Eur).

21. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že ju uzavrela žalobkyňa so žalovaným 29.11.2013 a v zmysle tejto dohody žalobkyňa vyhlásila, že súhlasí s uzavretím tejto zmluvy a žalovaný (veriteľ) vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania úverovej zmluvy, takže dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa s tým, že

dlužník vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa poučený. V zmysle tejto rozhodcovskej zmluvy žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka súhlasili, aby akýkoľvek spor, nezrovnalosť alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúci stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: - Rozhodcovský súd v Bratislave, so sídlom Ventúrska 14, Bratislava; - Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, - Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina; - Rozhodcovský súdny dvor zriadený pri spoločnosti Arbitration Tribunal, s.r.o., so sídlom Pribinova 30, 811 09 Bratislava. Výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný súd alebo na rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.“

24. Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“

25. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

26. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

27. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

28. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

29. Podľa § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v

čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.“

30. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

31. Podľa § 53a ods. 1 OZ „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.“

32. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

33. Podľa § 40 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.“

34. Podľa § 44 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.“

35. Podľa § 44 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.“

36. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

37. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.“

38. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.“

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

40. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

41. Podľa § 298 ods. 2 CSP „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

41. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“

43. Podľa § 457 OZ „Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.“

44. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.“

45. Podľa § 107 ods. 1, 2 a 3 OZ „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.“

46. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“

47. Podľa § 517 ods. 1 OZ „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

49. Podľa § 144 CSP „Žalobca môže vziať žalobu späť.“

50. Podľa § 145 ods. 2 CSP „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

51. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

52. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobkyňa svojím podaním doručeným okresnému súdu 21.09.2017 vo vzťahu k určeniu neplatnosti úverovej zmluvy v časti dohodnutých úrokov vo výške 70,02% ročne a v časti určenia, že úver z úverovej zmluvy č. 8300066454 z 29.11.2013 je bezúročný a bez poplatkov, zobrala žalobu späť, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP, so súhlasom žalovaného vyjadreným v podaní doručenom okresnému súdu 18.10.2017, konanie podľa § 146 ods. 1 CSP v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výrokoch I. a II. tohto rozhodnutia. Pričom po tomto čiastočnom zastavení konania predmetom konania ostala žaloba v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia.

53. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyňi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný nepopieral postavenie žalobkyne v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

54. Z formy a obsahu úverovej zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

55. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. S odvolaním sa na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, okresný súd konštatuje, že na strane žalobkyne ako spotrebiteľky je v každom prípade, už týmto zákonným ustanovením, daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to bez toho aby tento naliehavý právny záujem musela osobitným spôsobom preukazovať (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/237/2013 z 18.12.2013, pozn.).

56. Okresný súd v prvom rade skúmal platnosť dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola v danom prípade vopred žalovaným (dodávateľom) pripravená na predtlačnom formulári, takže je zrejmé, že žalobkyňa, ktorej ako dlžníkovi bola žalovaným (dodávateľom) predložená táto typová zmluva v predtlači, nemala reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalovaný síce uviedol, že žalobkyňa sa mohla rozhodnúť túto zmluvu nepodpísať, avšak v tejto súvislosti je nutné podotknúť, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyňi predložená súčasne (v ten istý deň) s typovou žiadosťou o zmluvu o úvere, a teda táto mohla ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín, ktorú musí podpísať ak má záujem o úver. Žalobkyňa si podpisom uvedenej zmluvy, ktorá jej bola na formulári predložená na podpis zhoršila svoje postavenie, pretože sama nemala žiaden dosah na jej obsah a ako spotrebiteľ mohla len podpísať dojednanie tejto rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby porozumela jeho obsahu, zrejme s dôverou, že žalovaný voči nej postupuje s odbornou starostlivosťou a podpisuje

listiny nevyhnutné k získaniu úveru. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom vopred pripravený, pričom len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy prináša. Okrem toho z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy výslovne vymienila povinná (žalobkyňa), t.j. aby bola uzavretá z jej iniciatívy a vzhľadom na charakter rozhodcovskej zmluvy nemožno mať ani za to, že žalobkyňa by mala možnosť akýmkoľvek spôsobom zasahovať do podstatnej časti zmluvného formulára (dopĺňali sa iba údaje povinného, číslo, miesto a dátum uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy totožné s číslom, miestom a dátumom uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ďalej meno a podpis osoby konajúcej v mene a na účet veriteľa a podpis povinného a všetky ostatné údaje, vrátane určenia rozhodcovských súdov, sú v zmluve vopred predtlačené), napr. že by mohla výber okruhu rozhodcovských súdov. V okolnostiach veci je nie zanedbateľnou skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola navyše uzatvorená v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, teda v čase, keď spotrebiteľ, často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd za to, že v danom prípade nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku (viď aj čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Na základe takéhoto zmluvného dojednania rozhodcovskej zmluvy veriteľ potom mohol vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčil tak súd, ktorý by bol inak príslušný a spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nároku veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, pričom v tomto smere okresný súd (zhodne s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23 CoE 64/2016 z 21.06.2016) zastáva názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, pretože ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Navyše sám veriteľ (žalovaný) zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo vopred pripravenej formulárovej podobe, pričom jednostranne určil, komu, resp. ktorým rozhodcovským súdom, bude vec predložená. Vzhľadom na uvedené tak rozhodcovská zmluva nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou. Žalobkyňa má záujem na určení neplatnosti tejto doložky, pretože žalovaný by podaním návrhu v rozhodcovskom konaní mohol uskutočniť výber predpokladaný v dojednanej zmluve. Okrem toho v súvislosti s obrannou argumentáciou žalovaného, že žalobkyňa mohla negovať účinky rozhodcovskej zmluvy tým, žeby od nej aj bez uvedenia dôvodu odstúpila do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia, je nutné podotknúť, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť, pretože kto mlčí tam, kde nie je povinný sa vyjadriť, nie je možné toto jeho mlčanie považovať ani za súhlas ani za nesúhlas. Dodávateľ núti spotrebiteľa rozhodcovskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednaní veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/95 z 24.05.1995). Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05), preto okresný súd určil, že rozhodcovská zmluva č. 8300066454 uzavretá 29.11.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je neplatná, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

57. V uvedených súvislostiach pokiaľ ide o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy okresný súd podporne poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/123/2014, so závermi ktorého sa stotožňuje a podľa ktorého rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 9/2012.). Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú

zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola je možná aj za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne si vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Inak by aj napríklad záložné zmluvy, ktoré sa nachádzajú na „sólo“ tlačivách boli vylúčené zo súdnej kontroly. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia.

58. Taktiež okresný súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/100/2016, podľa ktorého základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Rozhodcovská zmluva, hoci uzatvorená na samostatnom tlačive, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o úvere so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či riešenie sporu rozhodcovským súdom vyplýva z rozhodcovskej doložky k zmluve alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

59. Okresný súd skúmal taktiež žalobkyňou napádané zmluvné dojednanie v bode 8. listiny označenej ako cit.: „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“, pričom vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti okresný súd dospel k záveru, že poplatok 168,17 Eura, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi spočívajúci v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z vykonaného dokazovania, ako aj z rozhodovacej činnosti okresného súdu je zrejmé, že žalovaný (veriteľ) pri poskytnutí úveru okamžite stiahne spotrebiteľovi poplatok za vyššie uvedenú službu a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ (žalobkyňa) službu spočívajúcu v odklade splátok využije alebo nie. Takáto dohoda podľa názoru okresného súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný v prvom rade namietal, že táto zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná. K tomu je nutné uviesť, že individuálne dojednanie znamená, že takúto službu si vyhradí sám spotrebiteľ, pričom v danom prípade tento text tzv. „Dohody o poskytnutí služby“ bol v bode 8. súčasťou vopred predtlačenej formulára žiadosti vyplňanej žalobkyňou o poskytnutie jej úveru, t.j. bola súčasťou typovej spotrebiteľskej zmluvy, pričom je zrejmé, že žalobkyňa, ktorej ako dlžníkovi bola žalovaným (dodávateľom) predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlačí, nemala reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalovaný síce uviedol, že žalobkyňa sa mohla rozhodnúť tú časť typovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá pojednávala o tzv. „Dohode o poskytnutí služby“ nepodpísať, avšak v tejto súvislosti je nutné opäť podotknúť, že táto dohoda bola žalobkyňi predložená súčasne s typovou žiadosťou o zmluvu o úver, a teda táto mohla ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu, ktorú musí podpísať ak má záujem o úver, toľž ak označenie tohto typového formulára, ktorého bola predmetná dohoda súčasťou v jeho bode 8., bola v záhlaví označená iba ako cit.: „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“, t.j. v záhlaví nie je ani len zmienka o tom, že sa má jednať aj o tzv. „Dohodu o poskytnutí služby.“ V danom prípade bol teda spotrebiteľ (žalobkyňa) povinný zaplatiť za službu, o ktorej ešte nevedel či v budúcnosti využije a ktorá bola v konečnom dôsledku podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy, preto toto dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľné, preto okresný súd vyhlásil toto dojednanie poplatku za službu za neplatné, tak ako to je uvedené vo výroku IV. tohto rozhodnutia.

60. Požadovanie úhrady administratívneho poplatku je bez pochyb neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Na podporu dôvodov a argumentácie možno poukázať aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 z 03.05.2010, v ktorom sa konštatuje, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského

úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchní krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevymožiteľnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie.“ (napr. rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 z 11.09.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 z 21.08.2014, rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3 Csp 22/2016 z 23.10.2017 spod.).

61. Navyše okresný súd podotýka, že dojednanie uvedeného poplatku bolo už viac krát právoplatne judikované (vyhlásené) za neprijateľné, a preto má žalovaný v zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Pokiaľ žalovaný takúto povinnosť nerešpektuje a takúto neprijateľnú podmienku naďalej používa, okresnému súdu neostáva iná možnosť ako opätovne vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Iný postoj okresného súdu by znamenal akceptovanie žalovaným vyvolaného protiprávneho stavu.

62. Napokon v súvislosti so žalobkyňou uplatneným nárokom na vydanie jej bezdôvodného obohatenia v sume 711,95 Eur z dôvodu ňou poskytnutého plnenia žalovanému bez právneho dôvodu, ktorého absenciu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovanému plnila aj príslušenstvo jej poskytnutej sumy úveru bez toho, aby k tomu bola povinná, pretože úverová zmluva neobsahovala zákonné predpoklady pre ich platné dojednanie, okresný súd ako otázku predbežnú skúmal aj danosť zákonných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle účinného znenia zákona o spotrebiteľských úveroch v čase jej uzavretia. V tejto súvislosti okresný súd podotýka, že úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere; ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na jej výpočet a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

63. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie celkovej doby trvania úverového vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalovaný (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu.

64. V úverovej zmluve (akceptácii) absentuje aj obligatórny zákonný údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s tam uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože v nej nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN, t.j. v úverovej zmluve absentuje výpočet RPMN, ktorý vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Podľa okresného súdu uvedené nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere. Úverová zmluva v danom prípade síce obsahuje údaj o RPMN, no

už neobsahuje všetky údaje na jej výpočet, v dôsledku čoho sa úver podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch taktiež považuje za bezúročný a bez poplatkov (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 25 Co/80/2018 z 18.12.2018).

65. V súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou RPMN, okresnému súdu nedá nepodotknúť, že v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, je síce v tejto zmluve uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu tejto zmluvy a to konkrétnou hodnotou 45,94%, avšak z dotknutej úverovej zmluvy (zo žiadosti o jeho poskytnutie) súčasne vyplýva, že RPMN pre daný úver poskytnutý žalobkyni bola stanovená až na hodnotu 70,02%. Inými slovami, reálna RPMN resp. reálne náklady, ktoré bola žalobkyňa povinná za jej poskytnutý úver zaplatiť boli vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky štandardne poskytovali úvery v rozhodnom čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu jej takýto postup žalovaného neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je v úverových zmluvách iba formálnym resp. samoučelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa cennú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať (Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvýkrát priemernú hodnotu RPMN dňa 29.04.2008), ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený. Ak by tomu tak nebolo zákonodarca by v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval ako podstatnú náležitosť úverových zmlúv údaj o priemernej hodnote RPMN.

66. Okrem toho okresný súd tiež konštatuje, že výška RPMN bola iná v návrhu (žiadosti) na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne (70,02%) a iná v akceptácii žalovaného (69,64%), takže s poukazom na druhú vetu § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného k návrhu žalobkyne na uzavretie úverovej zmluvy potrebné považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo.

67. Ďalej úverová zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejma okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky, pričom v danom prípade tieto údaje nevyplývajú ani z Obchodných podmienok. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

68. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve

o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

69. Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k jednoznačnému záveru o dôvodnosti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v sume o ktorú žalobkyňa preplatila sumu jej reálne poskytnutého úveru o sumu pripadajúcu na jej príslušenstvo, k úhrade ktorého nebola žalobkyňa povinná, keďže v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné pre absenciu vyššie uvedených zákonných náležitostí považovať úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. Keďže zo strany žalovaného išlo o úmyselne bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov a ich kontraktáciu, na vydanie ktorého je stanovená 10-ročná premlčacia lehota, ktorá odo dňa poskytnutia úverových prostriedkov do podania žaloby neuplynula.

70. Je teda dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením všetkých podstatných náležitostí úverovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a pre prípad, že to tak urobí bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Keďže zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou premlčacou lehotou, ktorá sa počíta odo dňa keď k nemu došlo v zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dôvodný právny záver, že nedošlo k premlčaniu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže ku dňu podania žaloby neuplynula 10-ročná premlčacia lehota, ani odo dňa poskytnutia úverových prostriedkov (rozsudok KS v Prešove sp.zn. 7 Co 84/2011, sp.zn. 3 Co 41/2012, 5 Co 134/2012).

71. Žalobkyňa si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 711,95 Eur a to ako rozdiel medzi jej reálne poskytnutou sumou úveru (1 001,83 Eur) a sumou ktorú už žalovanému v prospech úverového účtu zaplatila (1 713,78 Eur), ktoré sumy žalovaný vo svojich vyjadreniach nenamietal a nespochybňoval, takže táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov a okresný súd vyhlásil poplatok za odklad splátok za neprijateľnú podmienku, žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil, a preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie v sume 711,95 Eur žalobkyňi vydať, tak ako to je uvedené vo výroku V. tohto rozhodnutia.

72. Keďže žalobkyňa preukázateľne vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia až doručenímu žaloby, ktorú žalovaný prevzal 19.08.2016, žalovaný bol v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka povinný vydať bezdôvodné obohatenie 20.08.2016, takže do omeškania s vydaním tohto nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka sa žalovaný dostal až počnúc dňom 21.08.2016 vo výške určenej v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády

č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 1. dňu omeškania. Preto okresný súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania a to vo výške 5% ročne zo sumy 711,95 Eur od 21.08.2016 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 711,95 Eur za deň 20.08.2016 súd žalobu žalobkyne zamietol ako nedôvodnú, keďže žalovaný sa dostal v zmysle vyššie uvedeného do omeškania až dňom 21.08.2016, pričom žalobkyňa požadovala úrok z omeškania už odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 20.08.2016.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

74. Podľa § 255 ods. 2 CSP „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

75. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

76. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

77. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a to tak, že v konaní pomerne úspešnejšej žalobkyni, ktorá bola úspešnou v podiele 60% (určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, vydanie bezdôvodného obohatenia) a neúspešnou v podiele 40% (určenie, že zmluva je v časti dohodnutých úrokov vo výške 70,02 % ročne je neplatnou a určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov), priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 20% (60% - 40%). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.